

Народна пісня

Володимир Підпалий

Мов непогрішна звірена стріла,
сягаєш цілі... Мент – і на півтоні
заплачеш-заридась з-під крила
чайного... І в горі не потонеш.

Із блуду повертаються сини,
неначе діти, повноліття прагнуть...

Хіба тобі забракне глибини,
як освіжиш уста у спеку спраглими!..